

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení dne 13. ledna 2021 senátem složeným z předsedkyně senátu Mgr. Ing. Dagmar Bordovské a přísedících soudců Ireny Stavělové a Ing. Naděždy Šabrňákové

takto:

Obžalovaný

M. H., nar. XXXX v XXXX , XXXX , státní příslušník XXXX , dělník, bytem XXXX , XXXX , XXXX , t. č. ve vazbě ve Vazební věznici v XXXX ,

je vinen, že

dne 30. 11. 2019 v době kolem 23:45 hodin v pokoji ubytovny na ulici Srázná 48 v Jihlavě po předchozí slovní rozepři s poškozeným M. L., nar. XXXX, odešel z pokoje poškozeného do sousedící kuchyňky a za malou chvíli, během které poškozený stačil pouze vstát z postele, v níž již ležel s tím, že jde spát, se do pokoje poškozeného vrátil s nožem s čepelí dlouhou 15 cm, který si v kuchyňce vzal, načež tímto nožem proti němu čelem stojícího poškozeného M. L. záměrně napadl tak, že ho s horním náprahem ruky bodl velkou intenzitou do pravé části hrudníku, a to natolik nečekaně, že poškozený na tento útok nestačil jakkoli zareagovat a teprve po tomto bodnutí se začal útoku bránit,

kdy takto způsobil poškozenému bodněřeznou ránu pravé strany hrudníku pronikající přes celou stěnu hrudní včetně nástěnné pohrudnice do dutiny hrudní se zhmožděním zevní strany středního plicního laloku pravé plíce s rozvojem pneumotoraxu, s hemotoraxem a průnikem menšího množství vzduchu do měkkých tkání hrudníku, v důsledku čehož musel být poškozený akutně lékařsky ošetřen a hospitalizován na jednotce intenzivní péče Nemocnice Jihlava, v souvislosti s čímž byl omezen v obvyklém způsobu života nejprve do 4. 12. 2019 v souvislosti s hospitalizací, následně pak po dobu dalších šesti týdnů, kdy se musel fyzicky šetřit,

když dále v rámci obrany poškozeného mu uvedeným nožem způsobil tržné či řezné poranění levé tváře v délce 3 cm,

přičemž s ohledem na způsob, zacílení a intenzitu útoku a zvolenou zbraň mu bylo zřejmé, že takto může způsobil poškozenému závažná zranění, a to zejména při zasažení některé z mezižebních cév, větších plicních cév nebo při rozsáhlejší poranění plíce, v důsledku čehož mohl v souvislosti s tenzním pneumotoraxem či jiných zranění nastat u poškozeného život ohrožující stav bez možnosti odvrácení fatálního následku, k čemuž v tomto případě nedošlo jen shodou okolností nezávislých na jednání obžalovaného, včetně rychlého specializovaného lékařského ošetření,

tedy

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně s rozmyslem usmrtil, čehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo.

Tím spáchal

- zvláště závažný zločin vraždy dle § 140 odst. 2 trestního zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

a za to se odsuzuje

podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 6 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **10 (deseti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznic **se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, IČ: 41197518, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, škodu ve výši 20 664 Kč.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným u hlavního líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je specifikováno ve výroku tohoto rozsudku.
2. V rámci dokazování byl vyslechnut obžalovaný, dále soud vyslechl poškozeného M. L., a to opakovaně, jako svědek byl dále slyšen J. S., soud podle § 211 odst. 1 trestního řádu četl svědeckou výpověď P. B. z přípravného řízení, stejně tak byly čteny svědecké výpovědi M. J. a M. V. - policistů, kteří na místě činu po ohlášení incidentu zasahovali a s obžalovaným komunikovali v souvislosti se zadržením. Soud dále jako svědkyni vyslechl H.W., lékařku, která měla obžalovaného prohlížet před umístěním na cely v souvislosti se zadržením. Dokazování bylo dále doplněno výsledkem znalce MUDr. Jana Krajsy, Ph.D., z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který byl zpracovatelem posudku, týkajícího se zranění poškozeného, a dále posudku, zabývajícího se objektivizací ovlivnění obžalovaného alkoholem, dále MUDr. Petra Hromady, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který v přípravném řízení zpracovával dva znalecké posudky. K důkazu soud četl také znalecký posudek ústavu, a to Psychiatrické nemocnice Bohnice, dokazování bylo doplněno listinami.
3. Pokud jde o obžalovaného M. H., u hlavního líčení uvedl, že vypovídat nebude, neboť si na událost nevzpomíná. V přípravném řízení uvedl, že pokud jde o M. L., který bydlel na stejné ubytovně jako obžalovaný, neměl s ním žádné spory, není si vědom žádného konfliktu, který by s ním snad měl. Předmětného dne byl celý den na ubytovně s výjimkou nákupu a návštěvy kamaráda. Ten den popíjel alkohol, stejně jako předchozí den, v sobotu dopoledne pil pivo, později odpoledne i pálenku a červené víno, kdy nedokáže říci, kolik toho vypil. Co se dělo večer, neví, byl moc opilý, na žádný konflikt s L. si nevzpomíná, stejně tak si nevzpomíná, že by L. nějakým způsobem napadl.
4. Následně u hlavního líčení obžalovaný doplnil, že s L. se zná asi rok, měli mezi sebou dobré vztahy, vzájemně si pomáhali, nikdy si neublížili, kdy obžalovaný vypověděl, že neví, jak se událost seběhla. K ubytování na ubytovně uvedl, že bydlel v pokoji se S. a P. B., v druhém pokoji pak bydlel poškozený L. a R. B., měli společnou kuchyňku. K průběhu předcházejícího dne uvedl, že měl zřejmě volno, od rána vypil mimo ubytovnu dvě nebo tři dvoulitrová piva, na ubytovně, kam se vrátil okolo 17. - 18. hodiny, v pití pokračoval, vypil znovu zhruba stejné množství piva, pil se i tvrdý alkohol, kdy obžalovaný mohl vypít 15 - 20 štamprlí vodky, 5 - 6 štamprlí whisky. Pilo se i červené víno. Obžalovaný tvrdil, že od rána nic nejedl. Doplnil, že popíjeli i S., L. a B.. Zopakoval, že neví, co se stalo, události mu je líto, nikomu ublížit nechtěl.
5. Pokud jde o poškozeného M. L., objasnil, že na ubytovně, kde v té době pobýval, měli všichni společnou kuchyňku, pak v jedné místnosti bydlel sám poškozený, obžalovaný se zbytkem osob pak obýval další místnost. Popsal, že předmětného dne, kdy se jednalo o víkendový den, obžalovaný pil už od rána, po obědě nebo v podvečer pak pili spolu s obžalovaným a jeho bratranci, byli tam celkem asi čtyři. Obžalovaný svědka v průběhu dne provokoval, kdy svědek objasnil, že mu přišla obsílka od soudu, kde byl volán jako svědek, obžalovaný si z něj utahoval, že si to odnese a skončí ve vězení. Svědek to ignoroval, když to ale bylo neúnosné, sebral se a šel do vedlejší místnosti, mohlo být asi před půlnocí. Vše skončilo tím, že obžalovaný pak na něj přišel s nožem.
6. K objemu vypitého alkoholu uvedl, že on sám měl asi čtyři panáky whisky, nicméně necítil se příliš opilý. Na místě bylo také pivo a víno, poškozený nedokázal uvést, co kdo pil, neví si toho.
7. Poškozený již ležel na posteli, když obžalovaný za ním přišel na pokoj, stál přímo nad ním, něco říkal, ale svědek si nevzpomíná, co to bylo. Cítil se určitým způsobem ohrožen, také se postavil, kdy obžalovaný řekl něco v romštině, kde zaznělo slovo „čuro“, o čemž svědek uvedl, že je výraz pro nůž. Obžalovaný si došel pro nůž a s napřaženou, zvednutou rukou svědka bodnul, na což svědek nestihl nějak reagovat. Poté obžalovaného zpacifikoval, konkrétně mu dal pěstí, obžalovaný spadl na zem, svědek k němu zaklekl a dal mu ještě dalších pár ran pěstí. Co se stalo s nožem, kdy

šlo o obyčejný kuchyňský nůž s červenou rukojetí a s úzkou čepelí asi 15 cm dlouhou, to svědek nevěděl. Vzal si telefon, vyběhl ven z baráku a zavolal policii. Obžalovaný zůstal nahoře.

8. Pokud jde o přítomnost dalších osob, svědek uvedl, že S. zřejmě přišel s obžalovaným do místnosti také, do něčeho se nicméně nezapojoval. Doplnil, že poté, co sám opustil budovu, přišel za ním P. B., ptal se, co se děje, svědka ošetřoval. Po chvíli přišel také S. a rovněž se ptal, co se děje.
9. Ke zraněním vypověděl, že utrpěl bodné zranění hrudníku na pravé straně, měl propíchnutou plíci. Trávil dva dny na jednotce intenzivní péče a dva dny na standardním lůžku, pak byl propuštěn. Posléze se mu špatně dýchalo, bral léky na bolest, musel dojíždět na kontroly, rentgeny apod., nemohl chodit do práce, byl asi tři týdny doma. Obžalovaný doplnil, že po konfliktu měl na obličej malou řeznou ránu, kdy nicméně neví, jak ke zranění došlo.
10. V rámci spontánní výpovědi v přípravném řízení svědek uvedl, že se k popíjejícím spolubydlícím na ubytovně připojil zhruba ve 21.00, což následně u hlavního líčení potvrdil. Dále svědek v přípravném řízení uváděl, že pokud jde o okamžik, kdy za ním do pokoje přišel obžalovaný, uváděl, že obžalovaný do něj v souvislosti s provokováním párkrát strčil, kdy stejně jako u hlavního líčení uváděl, že v tu chvíli do pokoje přišel i S.. Poté, co obžalovaný poškozeného bodnul, poškozený mu dal hned pěstí, v důsledku čehož obžalovaný spadl na zem, kdy v této chvíli S. skončil také na zemi, což nedokázal nijak objasnit. Poškozený doplnil, že vše se odehrálo velice rychle. Poté, co poškozený H. přiklekl na zemi mu dal ještě pár ran do obličeje, ho S. zarazil, ať obžalovaného nechá být. Pokud se k této části měl vyjádřit u hlavního líčení, tvrdil, že žádné strkání už si nyní nepamatuje, nicméně tehdy si to musel pamatovat lépe. Pokud měl upřesnit pohyb osob po útoku, uváděl, že poté, co vyšel z budovy, hned za ním vyšel P. B., po delší chvíli, asi po čtyřech až pěti minutách, vyšel také S., který se ptal, co se děje a proč jsou venku.
11. Pokud jde o svědka J. S., ten vypověděl, že předmětného dne přišel z práce domů po noční, poté, co se vyspal, okolo 14. hodiny, vstal a s ostatními popíjeli. Tvrdil, že okolo 20. – 21. hodiny si šli lehnout, kdy ho pak vzbudil křik, přijeli policisté.
12. Potvrdil, že bydlel v jedné místnosti s obžalovaným H. a P. B., kdy L. měl svůj pokoj, měli také takovou menší společnou kuchyňku. Tvrdil, že společně popíjeli odpoledne, a to vodku, kdy nedokázal upřesnit, kolik jí vypili, rozhodně šlo o více než jednu láhev. Kromě vodky tam bylo i pivo, které údajně svědek nepil. K dotazu na případné konflikty uváděl, že obecně při alkoholu bývají výměny názorů, a i zde bylo něco takového, nicméně nikdo se nebil. Pokud jde o ovlivnění alkoholem, podle svědka byl na tom L. hůř, nešlo mu moc mluvení, byl veselý i agresivní, H. se ještě držel. Kolem 8. – 9. hodiny večer si šli všichni lehnout, a to zřejmě s výjimkou M. H., který zůstal v kuchyňce. Zhruba o hodinu později probudil svědka hluk, kdy viděl, že B. nesl L. ven z pokoje L. s tím, že se prý pobili, B. i L. vyšli s L. pokoje. K dotazu na upřesnění pohybu L. nicméně popřel, že by ho B. nesl nebo táhl, L. „šel pěkně“. Svědek na L. neviděl žádné zranění. Šel za nimi, kdy viděl obžalovaného, jak stojí na chodbě, nijak nereagoval ani nekomunikoval, neměl nic v ruce. Na místě svědek neviděl žádný nůž. Venku už byla sanitka i policie.
13. Když se L. vrátil z nemocnice, svědek s ním hovořil, L. o události moc nechtěl mluvit, říkal, že se dva pobili. O noži se nijak nezmiňoval.
14. Podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu soud četl u hlavního líčení výpověď svědka S. z přípravného řízení, kde mimo jiné svědek uvedl, že uvedeného večera M. H. pil pivo, později začal k pivu pít i vodku, společně vypili asi sedm lahví vodky. Odpoledne s nimi byl v kuchyňce chvílemi i L. a také popíjel. Svědek se zmínil také o tom, že H. několikrát říkal, že L. půjde sedět, protože mu přišlo nějaké předvolání k soudu, oba se tomu nicméně smáli, H. byl už dost opilý. Pokud jde o ukončení společného posezení, v přípravném řízení tvrdil, že si šel lehnout asi ve 23.00,

v té době byl L. už ve svém pokoji, H. zůstal v kuchyni. Následně šel z pokoje L. křik a rachot, svědek společně s P. B. přiběhl do L. pokoje, kde viděl, že L. leží na zemi, H. na něm klečel, svědek tedy M. H. chytil za záda a odtáhl od L.. L. vstal, P. B. L. odvedl před ubytovnu, aby se nebili. Poté šel ven také svědek S., venku viděl na L. krev, kdy B. mu sundal tričko a utíral krev z tváře. L. uváděl, že ho M. bodnul.

15. Pokud měl vysvětlit rozpor mezi obsahem výpovědi u hlavního líčení a v přípravném řízení, už si nevzpomněl, v jakém konkrétním čase šel spát a kdy se událost seběhla. Potvrdil, že viděl, že L. ležel na zemi a M. H. na něm.
16. Pokud byl svědek tázán, jak se řekne romsky nůž, uvedl, že „skeňa“. Výraz „čuri“ nebo „čori“ je také skoro něco jako „skeňa“, kdy nicméně nejde o jiné označení pro nůž. Podle svědka se v každé oblasti na Slovensku mluví romsky trochu jinak, kde výraz, na který byl tázán, u nich znamená „skříň“.
17. Svědek J. S. byl opakovaně předvolán a vyslýchán, a to v návaznosti na listinu, jež byla provedena rovněž k důkazu, byla nazvána čestné prohlášení, které měl napsat právě J. S., kdy listina obsahovala ověřený podpis příslušného úřadu na Slovensku. Obsahovala tvrzení, že výpověď svědka, kterou uvedl ve věci M. H. v přípravném řízení v prosinci 2019, se nezakládá na pravdě. V předmětnou noc v okamžiku, kdy svědek vešel do pokoje, M. L. seděl na H.. Když svědka L. uviděl, řekl mu, aby vypadl z pokoje, jinak dopadne špatně. L. poté, co se vrátil z nemocenské do práce, svědkovi S. vyhrožoval s tím, aby se držel své výpovědi proti H.. Svědek se lekl, obával se o svůj život, proto L. raději poslechl. To, že L. vyhověl, odůvodnil také tím, že se na H. zlobil, protože H. měl poměr s jeho družkou, s níž má svědek tři děti, situace tedy svědek využil a vypovídal proti H..
18. U hlavního líčení následně J. S. potvrdil, že mu L. vyhrožoval, že dopadne špatně, pokud nebude vypovídat v jeho prospěch. Po výslechu u hlavního líčení se nicméně rozhodl napsat zmíněné čestné prohlášení, které zaslal soudu.
19. Nyní tvrdil, že ve skutečnosti poté, co vstal z postele a šel do pokoje L., viděl, že L. leží na obžalovaném H. a dvakrát ho udeřil pěstí. S. řekl, aby vypadl z pokoje ven, jinak dopadne špatně. Vzápětí přišel za ním, říkal, že pokud něco řekne, musí vypovídat ve prospěch L., a to tak, že měl uvést, že H. bil L., že ho udeřil pěstí apod. Svědek si tedy vzal bundu a vyšel pryč z bytu, odešel do města a procházel se městem. Tvrdil, že když na místo přijela policie a sanita, před domem nebyl. Dále tvrdil, že pokud jde o předchozí události při popíjení, nepravdivě v přípravném řízení i před soudem tvrdil, že H. i L. na sebe slovně doráželi, nicméně to se nezakládalo na pravdě. Řekl to proto, že to po něm chtěl L.. Také uváděl, že poté, co spatřil fyzický konflikt mezi H. a L. a L. za ním vyšel ven, neměl na sobě žádná zranění.
20. Doplnil, že pokud uváděl, že policii otevíral dveře ubytovny, lhal. Po seznámení s obsahem úředního záznamu, který nicméně takovou informaci obsahuje, naopak potvrdil, že policii otevřel. Hned poté nicméně odešel, nezajímalo ho, co se na místě dělo.
21. V návaznosti na to soud opětovně vyslechl svědka M. L.. Svědek L. především k dotazu uvedl, že ve věci vypovídal pouze pravdivě, není si vědom toho, že by uváděl nepravdivé skutečnosti. Vyloučil, že by měl se svědkem S. nějaký spor nebo problém, stejně tak podle svých slov neměl žádný spor či problém s obžalovaným H.. Popřel, že by S., B. nebo komukoli jinému vyhrožoval. Také doplnil, že S. po výslechu u hlavního líčení nebyl nijak kontaktován. Byl-li konkrétně tázán na komunikaci se S., uvedl, že není pravda, že by S. vyhrožoval a nutil ho, aby vypovídal v jeho prospěch a v neprospěch obžalovaného.
22. Upřesnil, že k napadení nožem ze strany obžalovaného došlo před tím, než společně skončili na

zemi, kde L. zaklekl na H., párkrát ho udeřil pěstí. Tvrdil, že potom přišel S., který L. od H. odstrčil a řekl L., aby nechal H. být, což L. udělal a z místnosti odešel. Znovu popisoval průběh dalšího děje poté, co vyšel z pokoje, a to shodně jako v přípravném řízení i v předchozím hlavním líčení. Pouze doplnil, že když dorazila policie, ve stejnou chvíli vycházel S. ven, otevřel dveře, nicméně svědek nevěděl, zda S. šel s policií nahoru nebo zůstal venku. V té chvíli již L. přebírala záchranná služba.

23. Pokud jde o svědka P. B., byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení. Potvrdil, že byl předmětného dne na ubytovně, kdy osvětlil, že sdílí pokoj s M. H. a J. S.. Kolem 20. hodiny šel na společnou kuchyňku, kde již byl M. s J. a M. L., který bydlí v pokoji vedle nich. Všichni pili vodku, svědek nezaznamenal žádný konflikt. Kolem 23. hodiny si šel lehnout, kdy ostatní tam ještě zůstali. Vzbudil ho křik, kdy na pokoji byl už i S., oba leželi. Křik šel z pokoje L.. Oba přišli do pokoje L. a tam svědek viděl, jak L. a obžalovaný leží na zemi. B. se je snažil oddělit od sebe, chytil L. a odtáhl ho. S. odtáhl H.. Svědek viděl na L. krev na obličejí a viděl, že mu tekla krev z hrudníku. Poškozeného odvedl na kuchyňku a na chodbu, řešil krvácení. L. odvedl ven, po chvíli přišel S.. Vypověděl, že L. mu řekl, že se s M. chytily a že ho M. bodnul, důvody neřikal, o průběhu konfliktu nemluvil. Potvrdil, že během večera H. L. opakovaně říkal, že půjde do vězení, protože L. přišlo předvolání k soudu, L. to ale nijak zvlášť neprovokovalo. Také potvrdil, že M. H. byl dost opilý. Vyloučil, že by H. míval konflikty s jinými lidmi.
24. K důkazu byli dále vyslechnuti v přípravném řízení dva policisté, a to M. J. a M. V., kteří tvořili hlídku, jež byla volána před půlnocí k napadení nožem na ulici Srážná v Jihlavě. Svědkyně J. konkrétně uvedla, že po příjezdu na místo registrovala před vchodem na ubytovnu dva muže, jeden byl zraněný, druhý mu poskytoval pomoc, ošetřoval ho na levé tváři. Zraněný muž uvedl, že útočník je nahoře v ubytovně, nicméně nikdo neměl klíče, policie bouchala na dveře, otevřel muž, nejednalo se však o údajného pachatele útoku. Svědkyně zůstala se zraněným, kolega V. s hlídkami pohotovostní služby šli nahoru.
25. Dechovou zkoušku u obžalovaného prováděl V., sdělil svědkyni hodnotu, kterou ta předala operačnímu, kdy mělo jít asi o 2,7 ‰. Podle svědkyně se obžalovaný choval klidně, dbal pokynů policie, k věci nechtěl nic uvádět, působil zaraženě. Po provedení dechové zkoušky v autě se bavil s kolegou o normálních věcech kolem rodiny, Slovenska, práce, komunikoval i artikuloval normálně. K událostem v pokoji nic nevypovídal, většinou uváděl, že si nic nepamatuje. Působil dojmem, že něco vypil, nicméně ne v takové míře, co nadýchal. Příchozí ho nemuseli podpírat.
26. S odstupem asi dvou hodin byla u obžalovaného provedena druhá dechová zkouška, kterou prováděla svědkyně J., a to zřejmě za účelem posouzení, zda bude nutné ho odvézt na záchytnou stanici či zda je možné umístit ho do cely. Při prohlídce těla podle svědkyně H. pookřál, byl drzejší, nicméně neustále dbal pokynů policie, vše probíhalo bez problémů.
27. Druhý z policistů M. V. jako svědek uvedl, že s kolegyní J. dorazili na místo činu první, za nimi pak hlídka pohotovostního oddělení. Před vchodem do domu stáli dva muži, jeden měl roztrženou košili, byl od krve, druhý ho ošetřoval. Zraněný muž uvedl, že byl spolubydlícím napaden nožem, kdy pili alkohol, normálně se bavili, k útoku došlo zničehonic. Útočník měl být stále v bytě, dveře do ubytovny byly zavřené, muži neměli klíče. Otevřel nějaký muž, který podle poškozeného nebyl oním útočníkem. Svědek vešel do ubytovny, kdy J. zůstala venku. Muž v budově byl vysvěcen do pŕlky těla, na hlavě a rameni měl šmouhy od krve. Na výzvu reagoval bez problémů, byla mu přiložena pouta. Dole u sanitky byl poškozeným identifikován jako útočník, šlo o M. H.. Svědek v autě provedl dechovou zkoušku na alkohol, obžalovaný měl asi 2,7 ‰.
28. V bytě měl podle svědka obžalovaný chůzi jistou, nevypadalo to, že by byl nějak ovlivněn alkoholem či jinými návykovými látkami, komunikoval zřetelně, choval se nenápadně, v autě o

vlastním jednání nechtěl mluvit. O osobních záležitostech hovořil plynule, zřetelně, v logických souvislostech. Při chůzi nepotřeboval podpírání, šel samostatně. Později u něj byla provedena po prohlídce těla druhá dechová zkouška za účelem zjištění, zda bude muset být umístěn na záchytnou stanici, odehrálo se to asi necelé dvě hodiny po první zkoušce, výsledek byl asi 0,4 ‰. Muž se choval stále stejně.

29. Svědkyně H.W. vypověděla, že je neuroložkou v nemocnici, kdy v rámci služby v době pohotovosti byla požádána o prohlídku a vyšetření osoby pro policii. Doplnila, že v jejich nemocnici je v těchto případech volán neurolog nebo internista, kdy taková prohlídka je prováděna pouze několikrát do roka. Pro průběh vyšetření není stanovena žádná pevná norma. Probíhá běžné vyšetření, které zahrnuje zjištění anamnézy, orientační neurologické vyšetření a základní orientační vyšetření pacienta, kdy se zabývá tím, jak vypadají spojivky, zjišťuje se vědomí, základní životní funkce, poslechem se zjišťuje srdce, plíce, pohmatem břicho, lékař zjišťuje, zda nemá pacient na nohách otoky nebo známky trombózy, dále zda dokáže chodit, hýbe všemi končetinami apod.
30. K otázce případného ovlivnění návykovými látkami svědkyně uvedla, že toto řeší v situaci, kdy by měla na něco takového podezření, např. pokud by měla informaci od policie, že pacient požil nějakou návykovou látku v relevantním množství, případně pokud by zjistila nějaké známky poruchy vědomí, ať už kvantitativní nebo kvalitativní. Pokud by pacient jevil klinické známky opilosti, určitě by se tím zabývala, zvažovala by, zda nebude vhodné umístit pacienta na záchytnou stanici s tím, že takový pacient není schopen pobytu v cele vzhledem k tomu, že tam není zajištěn trvalý dohled. K případnému odběru krve či jiných tělesných tekutin dochází v případě, kdy by lékař pojal podezření, že pacient není v normální kondici.
31. Svědkyně si na konkrétního obžalovaného nevzpomněla, nicméně vybavila si situaci a její okolnosti. Pacient komunikoval, vyšetření trvalo čtvrt hodiny nebo i méně. Svědkyně vypisovala dokumentaci, kterou jí dala policie, poté také příslušnou zprávu.
32. Svědkyně osvětlila, že nejprve vyplnila listinu nazvanou Vyjádření lékaře pro PČR (č. l. 257), která byla svědkyni také v průběhu výslechu předložena, potvrdila na listině uváděný čas 2:56 hodin, kdy uvedla, že je to začátek vyšetření. Pokud zmíněné vyjádření, v němž jsou vybírány možnosti, je vyplněno tak, že jsou zaškrtnuty odpovědi *Na základě výsledku lékařského vyšetření je výše uvedená osoba schopna převozu služebním vozidlem PČR* a dále *Na základě výsledku provedeného lékařského vyšetření je výše uvedená osoba schopna pobytu v policejní cele*, nicméně současně je zvolena možnost *V souvislosti s požitím alkoholu či jiné návykové látky je bezprostředně ohrožen život a zdraví výše uvedené osoby a doporučuji umístit na protialkoholní záchytnou stanici*, svědkyně uvedla, že při vyplňování tohoto vyjádření došlo k chybě, kdy zvolené odpovědi stojí proti sobě v rozporu. Pacient byl dle svědkyně jednoznačně schopen umístění do cely, nebyl ohrožen na životě ani na zdraví, kdy neměla za to, že je namísto ho umístit na protialkoholní záchytnou stanici. Popřela, že by jí policie v tomto směru nějakým způsobem instruovala či ovlivňovala, policisté na ni v tomto ohledu nekladli žádné požadavky. Svědkyně dále vyplnila listinu nazvanou Ambulantní karta (č. l. 119), kdy uvedený čas 3:24 hodin je automaticky generován počítačem při uzavření dokumentu. Osvětlila, že pokud je v kartě uvedena zpráva: „Dle policie 0,7 ‰“, to jí bylo sděleno policií. Ve světle dřívějších sdělení o průběhu vyšetření v souvislosti s informací o záchytu alkoholu v těle doplnila, že informaci o požití alkoholu měla, nicméně obecně postupuje podle toho, jak pacient při vyšetření vypadá. Klinicky tedy pacient nejeví známky opilosti, pokud se tedy neprojeví klinicky známky ebriety, není důvod k dalšímu šetření v tomto směru, kdy alkohol se eliminuje a je tam předpoklad, že bude v krvi časem klesat. Doplnila, že pokud by obžalovaný známky ebriety vykazoval, bylo by to uvedeno ve zprávě.
33. Pokud jde o provedené listiny, soud k důkazu prováděl především protokol o ohledání místa činu včetně náčrtku a pořízené fotodokumentace, kdy z příslušných dokumentů je zřejmé dispoziční rozložení místností, které obývali obžalovaný, poškozený a další osoby, jež s nimi trávily večer,

náčrtek obsahuje přesné zakreslení míst, odkud byly zajištěny biologické a věcné stopy. Pokud jde o zmíněnou fotodokumentaci, jsou na ní zachyceny nože, které byly nalezeny v užívané kuchyňce, a to s přiložením příslušného měřítka. Soud dále provedl protokoly o prohlídce těla poškozeného i obžalovaného, a to včetně pořízené fotodokumentace. Toto bylo ve vztahu k poškozenému doplněno příslušným úředním záznamem o šetření v nemocnici, opět doplněným fotodokumentací. K důkazu byly dále provedeny úřední záznamy sepsané policií, které zachycují události související s výjezdem na místo činu, které chronologicky zařazují jednotlivé úkony, identifikují osoby nacházející se u ubytovny či v ubytovně, kdy mimo jiné je uvedeno, že vchodové dveře domu otevřel J. S., který je identifikován datem narození, bydlištěm. Rovněž v jednom z úředních záznamů je uváděn závěr orientační zkoušky na alkohol u poškozeného, kterému takto bylo naměřeno 0,4 ‰ alkoholu. Dále bylo dokazování doplněno protokoly o zadržení podezřelé osoby, a to z 1. 12. 2019 a z 3. 12. 2019. Pokud jde o první datum, k zadržení došlo v 0:30 hodin, na protokol navazují výsledky testu na alkohol, kdy 1. 12. 2019 v 0:07 bylo naměřeno 2,78 ‰, téhož dne v 2:10 hodin pak 0,79 ‰. Soud k důkazu provedl rovněž dokumentaci, která se vztahuje k použitým přístrojům Dräger, konkrétně jde o protokol o zkoušce, kalibrační protokol a ověřovací list Českého metrologického institutu. Příslušný úřední záznam se pak zabývá vlastním chováním obžalovaného během úkonu hlídek v souvislosti s dechovými zkouškami. Rovněž byly provedeny již zmíněné listiny vypracované W., a to konkrétně ambulantní karta a vyjádření lékaře pro PCR.

34. Soud dále k důkazu provedl lékařské zprávy, které se týkají poškozeného M. L., dále pak vyjádření zdravotní pojišťovny poškozeného – Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, a to včetně vyúčtování zdravotní péče. Také byl proveden úřední záznam, který obsahuje přepis volání na linku 158 – volající M. L..
35. K důkazu byla provedena také odborná vyjádření vypracovaná OKTE Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje. Pokud jde o vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika a biologie, znalci se zabývali zajištěnými stopami, případně kuchyňským nožem, jenž byl zajištěn na odkapávací nádobí na desce kuchyňské linky (věcná stopa č. 3 – nůž s červenou rukojetí), kdy v biologických stopách zajištěných na místě činu a taktéž ve stěrech z povrchu nože a z celého povrchu čepele byla prokázána přítomnost lidské krve, kdy ze stop byly zajištěny smíšené profily DNA, jejíž majoritní složky jsou individuálně shodné s profilem DNA stanoveným z porovnávacího vzorku označeného M. L.. Minoritní složky nejsou vhodné k identifikaci osoby. Pokud jde o stěr zajištěný z trika poškozeného, i zde byl stanoven smíšený profil DNA, kdy majoritní složka je individuálně shodná s profilem DNA stanoveným ze vzorku M. L.. Pokud jde o závěry odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie, zde se znalci zabývali vznikem poškození na tričku poškozeného L., která znalci podrobně popsali a dovodili, že charakter těchto poškození neumožňuje individuální identifikaci použitého nástroje. Čepel předloženého nože je schopna nicméně způsobit zjištěné bodnořezné poškození.
36. Dokazování bylo dále doplněno listinami, které obsahovaly informace o osobách, jež se měly nacházet na místě činu, konkrétně jde o opis rejstříku trestů poškozeného M. L., který obsahuje záznam z roku 2018, kdy byl L. odsouzen Okresním soudem v Písku za spáchání trestného činu podílnictví podle § 215 odst. 1 trestního zákoníku v tehdejší znění a trestného činu s drogovým podtextem podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku v tehdejší znění, ke dni 12. 6. 2020 se osvědčil ve dvouleté zkušební době podmíněného odsouzení.
37. K osobě obžalovaného ze zprávy správního odboru Magistrátu města Jihlavy vyplývá, že není evidován v evidenci přestupkového oddělení magistrátu, v opise z rejstříku trestů nemá žádný záznam. K důkazu byl proveden trestný rozkaz Okresního soudu v Revúci ze dne 21. 5. 2019, kterým bylo rozhodnuto o vině obžalovaného ze spáchání dvou přečinů útoku na veřejného činitele, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu v délce 20 měsíců.

38. Pokud jde o znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který byl vypracován MUDr. Janem Krajsou, Ph.D., a jehož předmětem bylo posouzení vzniklých zranění poškozeného, znalec byl u hlavního líčení podrobně vyslechnut k závěrům posudku, kdy vzhledem k tomu, že soud při skutkových zjištěních plně ze znaleckých závěrů vychází, obsah posudku bude rozveden v části, jež se věnuje zhodnocení provedeného dokazování a ustálení skutkového stavu.
39. Druhý z posudků, které ve věci vypracoval znalec MUDr. Krajsa, se týká stanovení hladiny alkoholu v krvi obžalovaného. Úzce souvisí se znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, které vypracoval MUDr. Petr Hromada. K nim je třeba říci, že i zde byl znalec před soudem osobně vyslechnut. Závěry znaleckého zkoumání tak, jak byly znalcem shrnuty a předloženy, nicméně soud vedly k přesvědčení, že neposkytují srozumitelný a jednoznačný podklad pro konkrétní skutková zjištění, soud tedy dovodil, že je namístě přibrat ve věci znalecký ústav (Psychiatrická nemocnice Bohnice), který vypracuje revizní znalecký posudek ve vztahu k uvedeným psychiatrickým posudkům MUDr. Hromady, které obsahují rozporná vyjádření, jež znalec nedokázal přesvědčivě a srozumitelně vyjasnit. Konkrétní obsah posudků, případně výpovědí znalce, bude rozebrán v části, vztahující se k procesu ustálení skutkových zjištění na základě provedeného a zhodnoceného dokazování.
40. Po provedení všech shora rozvedených důkazů a jejich zhodnocení jednotlivě a především ve vzájemných souvislostech soud dospěl k závěru, že z dokazování jednoznačně vyplývá, že došlo k jednání tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku.
41. Soud především uvádí, že pokud jde o tvrzení obžalovaného, s výjimkou skutečnosti, že obýval společně s poškozeným, J. S. a P. B. prostor ubytovny v Jihlavě na ulici Strážná, skládající se ze dvou pokojů a společné kuchyňky, nebyly v zásadě zjištěny žádné konkrétní skutečnosti, které by se vztahovaly k vlastnímu jednání spočívajícímu v útoku, který vedl ke vzniku zranění poškozeného. Obžalovaný, jak bylo rozvedeno shora, tvrdil, že byl výrazně opilý, popíjel celý den, kdy alespoň rámcově vymezil, kolik a jakého druhu alkoholu požil, na vlastní útok si nevzpomíná, pokud poškozenému ublížil, pak toho lituje, ublížit mu nechtěl, neměl s ním žádné konflikty. Tvrzení obžalovaného, že trpěl ztrátou paměti ve vztahu k vlastní události, není možné bez dalšího žádným způsobem prokázat, což vyplývá mimo jiné i z psychiatrického znaleckého posudku. Nicméně i navzdory tomu, že obžalovaný neposkytl žádné konkrétní informace k jednání, které je mu kladeno za vinu, kdy nepodal žádnou vlastní verzi průběhu událostí, bylo možné jednoznačně dovodit, jak se vlastní skutek odehrál.
42. Na tomto místě soud odkazuje zejména na výpověď poškozeného M. L., kterého soud hodnotí jako hodnověrného, když žádným způsobem nebyla jeho výpověď nikým a ničím vyvrácena, naopak byla potvrzována ostatními svědky i dalšími provedenými důkazy. Z dokazování především jednoznačně vyplývá, že předmětného dne utrpěl v prostorách ubytovny poškozený M. L. zranění, kdy při jeho specifikaci soud plně vychází ze závěrů znaleckého zkoumání znalce MUDr. Jana Krajsy. Soud na tomto místě uvádí, že znalecký posudek doplněný výpovědí znalce u hlavního líčení považuje za komplexní, spolehlivý, výklad znalce za erudovaný a zcela v souladu s ostatními provedenými důkazy, zejména s provedenou lékařskou dokumentací, případně fotografiemi, které byly pořízeny jak v nemocnici, tak při prohlídce těla poškozeného. Takto tedy bylo zjištěno, že poškozený M. L. utrpěl bodnou ránu hrudníku, která pronikla přes celou stěnu hrudní do dutiny hrudní, bodný kanál navíc pokračoval do plic, do pravého plicního křídla. V souvislosti s tímto poraněním došlo k vzniku pneumotoraxu, tj. průniku malého množství vzduchu do pohrudniční dutiny vlevo, dále hemotoraxu, tedy krvácení malého rozsahu do pravé pohrudniční dutiny, rovněž byla zhmožděna pravá plic, kdy se jednalo o drobné ložisko zhmoždění, rovněž je popsán emfyzém v pravé polovině hrudníku v malém rozsahu, jde o průnik vzduchu do měkkých tkání i stěny hrudní. V obličeji utrpěl poškozený tržnou ránu na levé tváři, což dle znalce vyplývá ze zdravotnické dokumentace, nicméně znalec nevyloučil, že se mohlo jednat i o ránu řeznou. Znalec

doplnil, že ránu viděl na fotodokumentaci až po ošetření, kdy v tomto stavu již nebylo možné přesný mechanismus jejího vzniku posoudit.

43. K mechanismu vzniku poranění hrudníku znalec uvedl, že šlo o bodné či bodněřezné poranění, kdy bodný kanál směřoval zepředu dozadu, mírně shora dolů a mírně zprava doleva. Z důležitých struktur takto byla zasažena celá stěna hrudní, zejména pohrudnice, která byla kompletně probodnuta, dále pravá plíce. Zranění hrudníku bylo způsobeno vysokou intenzitou. Vznik konkrétního poranění dle znalce není v rozporu s tvrzením poškozeného, který hovoří o předozadním náprahu vůči čelně stojící osobě. Nebyla shledána žádná okolnost, která by vylučovala tvrzení, že útočník držel nůž v pravé ruce. K poranění obličeje znalec doplnil, že se jednalo o zranění vzniklé útokem nižší až střední intenzity. Šlo o poměrně povrchní zranění, v souvislosti s tím nemá skutečnost, zda se jednalo o ránu řeznou či bodnou, vliv na konkrétní léčbu.
44. Znalec se dále vyjadřoval ke způsobu léčby poškozeného, kdy zmínil převoz do nemocnice, nezbytná akutní vyšetření, chirurgické sešití rány v hrudníku, kdy rána na levé tváři byla chirurgicky sešita v lokální anestezii. Poté byl pacient monitorován na oddělení JIP, nasazena antibiotická terapie, následovalo přeložení na standardní oddělení, poškozený byl propuštěn v dobrém klinickém stavu dne 4. 12. 2019 do domácí péče s tím, že mu bylo doporučeno fyzické šetření po dobu 6 týdnů a péče o šité rány. Znalec upřesnil, že v tomto případě byl poškozený přibližně 4 týdny citelně omezen v obvyklém způsobu života, kdy kromě počáteční hospitalizace následně musel dodržovat klidový režim, v souvislosti s péčí o chirurgické rány byla ovlivněna hygiena poškozeného, znalec se zmínil o bolestivosti rány. V následujících dvou týdnech pak byl poškozený omezen v menším rozsahu, kdy zranění stále znesnadňovala obvyklé denní činnosti, pokračovala nutnost fyzického šetření.
45. Znalec doplnil, že v daném případě byl zdravotní stav poškozeného v době po vzniku zranění a po transportu do nemocnice vážný, byť nebyl přímo ve stavu ohrožení života, nicméně v případě, že by nebyla poskytnuta pomoc, v krátké době, a to v řádu minut či desítek minut, by hrozilo, že vznikne stav, který by mohl život poškozeného ohrožovat. Obecně v souvislosti s bodnou či bodněřeznou ránou s průnikem ostrého předmětu přes celou stěnu hrudní do dutiny hrudní je třeba dle znalce uvést, že v případě vzniku pneumotoraxu obecně vzniká tzv. tenzní pneumotorax, kdy při nádechu vzduch proniká do pohrudniční dutiny, při výdechu se otvor ve stěně hrudní uzavírá a vzduch se hromadí v dutině pohrudniční, kdy tento stav je stavem přímo život ohrožujícím, dochází k omezení až k selhání dechové činnosti, k přetlaku srdce a velkých cév s narušením srdeční činnosti. V tomto konkrétním případě v důsledku chirurgického zásahu, který spočíval v sešití rány na hrudníku, došlo k včasnému uzavěru komunikace mezi zevním prostředím a pohrudniční dutinou a bylo tedy zabráněno rozvoji uvedených vážných komplikací.
46. Znalec dále doplnil, že v souvislosti s uvedeným zraněním hrudníku, resp. s mechanismem vzniku takového zranění, mohlo dojít k vážnějším poraněním, kdy mohlo dojít k výraznějšímu krvácení při poranění mezižebních cév, k poranění plíce většího rozsahu, zejména plicních cév s rozsáhlejší krvácením do dutiny hrudní, k výraznějšímu pneumotoraxu a k většímu poranění plíce, a to pokud by čepel nože pronikla alespoň o 2 – 3 cm hlouběji. V tomto konkrétním případě, kdy byl bodný kanál stanoven ošetřujícím lékařem na 5 cm, při použití nože s délkou čepele přibližně 15,5 cm byl takový nástroj zcela jistě způsobivý ke vzniku hlubšího a závažnějšího zranění.
47. Znalec doplnil, že poškozeného osobně nevyšetřil, kdy měl k dispozici zdravotnickou dokumentaci a závěry prohlídky, kterou provedla policie.
48. Soud tedy v souvislosti s vyhodnocením závěrů znalce jakožto naprosto spolehlivého zdroje informací pro konkrétní skutková zjištění má za to, že předmětného dne došlo k zraněním tak, jak jsou popsána ve výroku tohoto rozsudku, kdy mechanismus vzniku odpovídá užití nástroje typu

kuchyňského nože s délkou čepele cca 15 cm, jenž byl zajištěn právě v kuchyňce ubytovny, kde ke konfliktu mezi poškozeným a obžalovaným mělo dojít.

49. Pokud jde o vlastní průběh události, která vedla k napadení poškozeného, zde, jak již bylo naznačeno, soud plně vychází z výpovědi poškozeného. Jednak jsou tvrzení poškozeného plně v souladu se závěry znaleckého posudku, poškozený v tomto smyslu popisuje zranění, která mu byla způsobena, a to včetně následného léčení a omezení v obvyklém způsobu života, kdy rovněž mechanismus vzniku zranění tak, jak je podáván poškozeným, dle znalce Krajsy odpovídá jeho vlastním zjištěním, kdy nebylo zjištěno znaleckým zkoumáním nic, z čehož by snad mohlo být dovozeno, že zranění poškozeného mohla či měla vzniknout jinak či za jiných okolností.
50. Pokud jde o vlastní účast obžalovaného na shora rozvedeném jednání, taktéž z výpovědi dalších svědků, konkrétně S. a B., kteří s poškozeným a obžalovaným trávili odpoledne a večer, je zřejmé, že obžalovaný musel být jedinou osobou, která byla v závěru večera v kontaktu s poškozeným, kdy poškozený měl bezprostředně poté označit obžalovaného jako osobu, která ho napadla. Oba svědci, B. a S., shodně uvedli, že zaslechli hluk, který je vedl k tomu, aby řešili, co se děje, B. se S. byli spolu, oproti tomu oba na různých místech svých výpovědí uvedli, že viděli obžalovaného společně s poškozeným ve fyzickém konfliktu. Na tomto místě je třeba uvést, že poškozený konzistentně uvádí, jak k napadení došlo, popisuje, že vlastnímu útoku předcházelo společně posezení a popíjení většího množství alkoholu, kdy v rámci toho obžalovaný opakovaně poškozeného provokoval v návaznosti na předvolánku, kterou poškozený obdržel od soudu. Tuto skutečnost, ať už ji hodnotili jakkoli, popisovali i ostatní svědci. V obdobném duchu pak mělo dojít ke konverzaci mezi obžalovaným a poškozeným podle slov poškozeného již v jeho pokoji, kam za ním obžalovaný dle jeho slov přišel, posléze odešel, vrátil se s nožem a poměrně nečekaně poškozeného bodnul. K této části jednání se nedokázal vyjádřit žádný ze svědků, když logicky nebyl v pokoji přítomen, byť poškozený zmiňuje přítomnost svědka S. na místě, nelze nicméně přehlédnout, že popis případné účasti S. v jeho pokoji se v tomto smyslu nejeví logickým, poškozený není schopen uvést, kdy přesně se tam S. objevil, co dělal, z jakého důvodu měl dle jeho tvrzení spadnout. Sám S. popírá, že by v pokoji v okamžiku, kdy byl poškozený takto napaden, byl. Zmínka poškozeného o přítomnosti svědka S. v pokoji poškozeného v době napadení nožem je kromě toho v rozporu také s další částí výpovědi poškozeného, kde hovoří o tom, že v době, kdy společně s B. již stáli venku před ubytovnou, krátce poté vyšel i S. a zajímal se, co se stalo. I přes tuto nejasnost je nicméně jednoznačně možné učinit závěr o tom, že v době napadení byli v pokoji pouze poškozený a obžalovaný, když tomu odpovídají také obě výpovědi zbývajících svědků, v souladu s tímto závěrem je také popisované chování S., který by se v případě, že by byl přítomen napadení, zcela jistě nedoptával, co se přihodilo. Nejasné tvrzení L., jež nemá oporu v ostatních důkazech ani ve zbytku jeho vlastní výpovědi, může být vysvětlitelné faktem, že i samotný poškozený byl nepochybně pod vlivem alkoholu, sám odkazoval na to, že událost se seběhla rychle, situace pro něj mohla být nepřehledná mimo jiné proto, že po napadení dle poškozeného mělo dojít k tomu, že poškozený se snažil obžalovaného „zpacifikovat“, úderem pěsti ho povalil na zem, pak na něj zaklekl a pokračoval v úderech pěstí, za takové situace byl zastižen jedním, příp. dvěma dalšími obyvateli ubytovny, kdy tuto situaci v zásadě potvrdili jak S., tak B..
51. Soud na tomto místě podotýká, že pokud jde o svědka S., ten v původní výpovědi tvrdil, že viděl naopak situaci, při níž ležel L. na zádech a na něm klečel obžalovaný, obžalovaného se snažil odtrhnout. Ostatní okolnosti nicméně popisuje shodně jako poškozený, příp. B.. Posléze v souvislosti s čestným prohlášením a v rámci opětovného výslechu uvádí, že měl zájem spíše poškodit obžalovaného, což mělo původ v jeho averzi vůči němu v souvislosti s osobními problémy s obžalovaným, současně mu bylo údajně vyhrožováno ze strany poškozeného, který měl po svědkovi požadovat, aby věc podal tak, aby přitížil obžalovanému ve prospěch poškozeného. V tomto duchu tedy údajně svědek S. nejprve vypovídal, následně si takový postup rozmyslel a u soudu při druhém výslechu uvedl, že to byl naopak obžalovaný, kdo ležel na zádech, na něm klečel

a pěstmi ho bil poškozený.

52. Je třeba uvést, a to po zhodnocení výpovědi poškozeného, B. i S., že událost nepochybně proběhla tak, že poté, co již byl poškozený zraněn nožem, povalil obžalovaného na záda, klečel na něm a bil ho pěstmi, kdy toto zjištění nicméně nikterak neoslabuje závěr, že to měl být právě obžalovaný, kdo poškozeného napadl, nikoli naopak, pokud jde o vlastní bodné zranění hrudníku poškozeného. Soud na tomto místě neuvěřil tvrzení svědka S., že by mu bylo ze strany poškozeného nějakým způsobem vyhrožováno, resp. že by byl nucen poškozeným k tomu, aby svou výpověď, týkající se části, odehrávající se po vlastním napadení, kdy svědci obžalovaného s poškozeným již přistihli, a to z toho důvodu, že poškozený sám uvedl, že to byl on, kdo následně obžalovaného opakovaně uhodil. Jeví se spíše pravděpodobné, že svědek S. z vlastní vůle, zřejmě pod vlivem osobní nevráživosti vůči obžalovanému vyhodnotil, že obžalovanému více přitíží situace, kdy to bude on, koho přistihl, jak klečí na poškozeném a uděluje mu rány pěstí, v tomto smyslu tedy svá tvrzení upravil a soudu je podal v této úpravě navzdory skutečnosti. Je pravděpodobné, že později se svého rozhodnutí zalekl a ve snaze je ospravedlnit k osobním pohnutkám přidal ještě tvrzení, že byl ovlivněn výhrůžkami ze strany poškozeného. Výhrůžky poškozeného v tomto smyslu nicméně soud považuje za nepravděpodobné, a to ať už s ohledem na již zmíněné potvrzení poškozeného, že to byl on, kdo obžalovaného shodil a opakovaně uhodil, kdy za této situace se jeví nelogické, aby očitého svědka poškozený nutil vypovídat jinak, když sám fyzické násilí vůči obžalovanému připustil, současně se jeví nelogickým tvrzení S., že k výhrůžkám mělo dojít v okamžiku, kdy poškozený přerušil fyzický útok vůči obžalovanému, vstal, šel za S., vyhrožoval mu, následně se vrátil k obžalovanému. Není možné, aby takto chronologicky událost proběhla, pokud by teprve na takové jednání pak měla navazovat událost vedoucí ke zranění poškozeného, kdy takový popis je rovněž v rozporu s tím, jak situaci popisuje B.. Soud tak považuje za prokázané, že ke zranění nožem muselo dojít před zmíněným fyzickým konfliktem na zemi.
53. Zejména pak část výpovědi S. neobstojí ve srovnání se zjištěními, která se týkají okamžiku příjezdu policie, kdy jak z výpovědi obou policistů, tak samotného obžalovaného a zejména pak s odkazem na obsah úředních záznamů, které dokumentují vlastní zásah policie, je zřejmé, že to byl právě S., kdo policii otevřel dveře ubytovny v okamžiku, kdy již S. a B. stáli venku, není tedy možné uvěřit S., že po výhrůžkách ze strany poškozeného, který ještě dle jeho slov neměl být závažně zraněn, opustil budovu a toulal se městem.
54. Průběh vlastního útoku obžalovaného na poškozeného je tak dle názoru soudu zcela prokázán, kdy je na místě vycházet jednoznačně z tvrzení poškozeného. Bylo-li prokázáno, že po útoku nožem následoval naopak fyzický útok poškozeného na obžalovaného, kdy takto je na pokoji přistížen v pozici, kdy obžalovaný ležel na zádech na zemi, na něm poškozený, který jej bil pěstmi, tato skutečnost není nijak v rozporu s tvrzením poškozeného, který takový průběh připouští, srozumitelně a logicky vysvětluje takové jednání jako reakci na nebezpečné napadení a obranu. Popis této části události podaný poškozeným je zcela v souladu s tvrzeními svědka B. (probuzení hlukem přiběhli se S. do L. pokoje, kde řešili konflikt obžalovaného a poškozeného ležících na zemi, již v té chvíli viděl na L. krev na obličeji, všiml si krve, která mu tekla z hrudníku).
55. Nic nenasvědčuje tomu, že iniciátorem prvotního útoku byl poškozený, kdy naopak prokázané předchozí chování obžalovaného vůči poškozenému (provokace v návaznosti na soudní obsílku) je v souladu s průběhem napadení tak, jak jej popisuje poškozený. Uvedený závěr je na místě učinit bez ohledu na výpověď svědka S., který sám přiznal, že realitu zkresloval, zřejmě z osobních důvodů, kdy ani následně při údajné snaze uvést věc na pravou míru nevypovídal pravdivě, kdy nechtěl zřejmě připustit jediný pravý důvod původní nepravdivé výpovědi. Tvrzení poškozeného tak nejsou nijak vyvrácena ani oslabena.
56. Lze snad doplnit, že případné drobné rozpory ve výpovědích, kdy soud poukazuje např. na tvrzení

poškozeného, které nicméně obsahovalo málo detailů, ve vztahu k přítomnosti S. a v pokoji, kde došlo ke konfliktu, lze přičítat skutečnosti, že v podstatě všichni přítomní požívali před konfliktem velké množství alkoholu po delší dobu. Byť nebylo u svědků B. ani S. objektivizováno, do jaké míry byli alkoholem ovlivněni, neboť nebyli s odkazem na provedené listiny, které se vztahují k průběhu zásahu policie na místě, podrobeni žádným testům na alkohol, testy na alkohol neabsolvoval ani poškozený L., lze odkázat na v zásadě souladné výpovědi, které se týkají předchozího jednání, že všichni alkohol ve velkém množství popíjeli, byli opilí. Soud měl v tomto směru informaci pouze vyplývající z úředního záznamu, který zachytil šetření v nemocnici, podle kterého měl mít následně poškozený 0,4 ‰ alkoholu v krvi.

57. Pokud jde o vlastní útok, soud nemá k dispozici s výjimkou výpovědi poškozeného žádný jiný relevantní důkaz, o který by mohl opřít skutková zjištění, která se týkají konkrétní komunikace mezi poškozeným a obžalovaným. Pokud poškozený tvrdí, že v jedné chvíli obžalovaný řekl něco romsky, kdy zaznamenal slovo „čuro“, o kterém měl za to, že romsky znamená „nůž“, kdy na toto prohlášení následoval odchod obžalovaného z pokoje, kdy poté se vrátil a nožem poškozeného napadl, na tomto místě je třeba říci, že i pokud by soud považoval za prokázané, že zmíněné slovo obžalovaný pronesl, není zřejmé vzhledem k tomu, že poškozený nedokázal rozklíčovat zbytek sdělení, v jakém kontextu ho použil. Není pak naprosto zjevné, že použité slovo opravdu mělo odpovídat slovu „nůž“, kdy například svědek S. s odkazem na různost dialektu v rámci území Slovenska uvedený význam nepotvrdil.
58. Každopádně nicméně soud považuje za prokázáno, že se obžalovaný v určitém okamžiku vzdálil, vrátil se v rychlém sledu s nožem, který byl s odkazem na výpověď poškozeného, která je v tomto směru doplněna fotodokumentací pořízenou při prohlídce místa činu, běžně používan v kuchyni, a s náprahem shora poškozeného napadl bodnutím do hrudníku. Takový průběh děje je prokazován kromě výpovědi poškozeného také již zmíněnými závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, v souladu s tímto tvrzením, že napadení bylo nečekané, je také skutečnost, že poškozený se nijak nebránil, neměl na to čas. Poškozený neutrpěl žádná obranná zranění.
59. Soud doplňuje, že skutečnost, že po útoku nožem poškozený zaútočil na obžalovaného, pěstí ho srazil k zemi a dále ho pěstmi napadal, nijak nevyvrací tvrzení o útoku nožem ze strany obžalovaného, naopak je s tím v souladu, kdy, jak vyplývá z provedených důkazů, tedy z výpovědi poškozeného, svědků z řad spolubydlících i koneckonců zasahujících policistů, bezprostředně po útoku nožem nebyl poškozený nijak ochromen, pohyboval se relativně normálně, své tělo ovládal, v několika prvních minutách ho zranění nijak fyzicky neomezovalo, byl tedy schopen uvedeného útoku, který je v prokázaných souvislostech logický a bez dalšího nemůže vést k závěru, že tvrzení poškozeného o předchozím v podstatě náhlém a nečekaném útoku nožem ze strany obžalovaného je vyloučeno.
60. Je třeba doplnit, že zjištění, že k útoku nožem vůči poškozenému došlo právě ze strany obžalovaného, je podpořeno také obsahem příslušných úředních záznamů, které dokumentují zásah policistů na místě činu, z nichž je patrné, kde se nacházeli v okamžiku příjezdu sanitky a policie jednotlivé osoby, s kým policie hovořila, jakým způsobem identifikoval poškozený osobu, která ho napadla, kdy takto bylo zjištěno, že s poškozeným venku před ubytovnou stál B., který ho ošetřoval, S. otevřel policistům o několik minut později dveře do ubytovny, oproti tomu to byl právě obžalovaný, kdo se nacházel v ubytovně, ven nešel, o poškozeného jako takového a ani o jeho zranění se nijak nezajímal. N. B. ani S., ale právě obžalovaný byl poškozeným na místě činu označen jako útočník. Konkrétní tvrzení poškozeného L. v rámci svědecké výpovědi navíc korespondují i s obsahem nahrávky volání na tísňovou linku 158, kdy telefonoval M. L., popsal, že ho spolubydlící napadl nožem, doplnil, že útočník je na ubytovně, kdy on sám ho zpacifikoval, v době hovoru měl být útočník u jednoho ze spolubydlících, který ho zřejmě uklidňoval.

Z uvedeného je zřejmé, že s ohledem na pohyb jednotlivých spolubydlících měl na mysli svědka S., který v době, kdy L. telefonoval, byl ještě v budově.

61. S ohledem na nutnost řešit komplexně případně trestněprávní odpovědnost obžalovaného za jednání, které se měl podle skutkových zjištění dopustit, bylo nutné vyřešit, do jaké míry byl obžalovaný ovlivněn v okamžiku spáchaného jednání alkoholem a jakým způsobem a zda to ovlivnilo jeho schopnost rozpoznat protiprávnost svého jednání a své jednání ovládat.
62. Především ze záznamů provedených dechových zkoušek, které jsou doplněny úředními záznamy dokumentujícími průběh uvedených úkonů, dále z dokumentace, která se vztahuje k použitému přístroji Dräger (protokol o zkoušce, kalibrační protokol, ověřovací list Českého metrologického institutu), a to po doplnění výsledkem zasahujících policistů M. J. a M. V., vyplývá, že prostřednictvím přístroje Dräger, který splňoval veškeré náležitosti tak, aby byl řádně použitelný pro uvedenou zkoušku, byl řádně kalibrován a bylo ověřeno, že splňuje požadavky, jež jsou na měřidla tohoto typu kladeny, dne 1. 12. 2019 v 0:07 hodin bylo zjištěno, že M. H. nadýchal 2,78 ‰, když za použití stejného přístroje téhož dne ve 2:10 hodin nadýchal 0,79 ‰. V návaznosti na tato vzájemně nekompatibilní zjištění byl ve věci přibrán znalec MUDr. Petr Hromada, který dne 8. 12. 2019 vypracoval znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Znalec vycházel z toho, že po činu obžalovaný nadýchal cca 2,8 ‰. Pokud při dalším testu nadýchal již jen cca 0,8 ‰, tento údaj nekoreluje dle znalce s popsaným jednáním obžalovaného, kdy znalec odkazuje na jeho amnézii na události a výpovědi svědků, což jej vede k závěru, že se obžalovaný nacházel ve stavu těžké opilosti, a to v souladu s popisováním rozsahu dřívějšího popíjení. Obžalovaný tak byl dle znalce v době jednání, které je mu kladeno za vinu, nesporně ve fázi těžké, nekomplikované opilosti, kdy současně u obžalovaného znalec zjišťuje syndrom závislosti na alkoholu. Vlivem těžké opilosti tak dle znalce byly ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného vymizelé, a to v důsledku vlivu opilosti, když před požitím alkoholu byly obě schopnosti plně zachovány.
63. S odkazem na spisový materiál je zřejmé, že v přípravném řízení byl přibrán znalec MUDr. Jan Krajsa, Ph.D., z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, aby v souladu se svým zaměřením propočítal míru intoxikace obžalovaného v době provedení dechové zkoušky v 0:07 hodin předemtného dne, a dále aby se v zásadě vyjádřil k rozdílným hodnotám, které byly zjištěny v relativně krátkém časovém úseku dvěma dechovými zkouškami. Znalec provedl zpětné výpočty, kdy dovedl, že pokud by realitě odpovídal závěr, že v 0:07 hodin by hodnota alkoholu v krvi odpovídala 2,78 ‰, pak by cca o 2 hodiny později, to je v době druhé dechové zkoušky, muselo dojít k naměření hodnoty v rozmezí 2,37 - 2,53 ‰, tedy stále v rozmezí těžké opilosti, kdy takovému stavu dle znalce neodpovídá popis jeho jednání a chování při provedeném lékařském vyšetření. Oproti tomu pokud by vycházel z hodnoty 0,79 ‰ alkoholu v krvi ve 2:10 hodin, pak by nutně v době provedení první dechové zkoušky musela hodnota alkoholu v krvi odpovídat hodnotě v rozmezí od 1,04 do 1,20 ‰, obžalovaný by se tedy nacházel v pásmu mírné opilosti. Znalec doplnil, že měření dechovými analyzátory ze soudnělékařského hlediska je pouze orientačním vyšetřením, z toho vyplývá, že i na tyto hodnoty navazující výpočty jsou výpočty orientačními. Znalec nicméně jednoznačně uzavřel, že je v podstatě vyloučeno, aby obě naměřené hodnoty byly hodnotami odpovídajícími realitě, a to s odkazem na rychlost odbourávání alkoholu z krve, které probíhá rychlostí 0,12 - 0,20 ‰, tedy v průběhu zhruba dvou hodin nemohly být v žádném případě odbourány zhruba 2 ‰ alkoholu. K důvodům, pro které došlo k takto nesmyslně naměřeným hodnotám, se znalec s ohledem na své zaměření nebyl schopen vyjádřit.
64. Dále doplnil, že vzhledem k obecným závěrům o chování osoby v těžkém stupni opilosti (tj. 2,00 - 2,99 ‰), kdy obvykle se při těchto hladinách popisuje blábolivá nesrozumitelná řeč, neschopnost samostatné chůze, poruchy chápání, zmatenost, poruchy zraku či psychické poruchy, kdy jsou však účinky alkoholu na lidský organismus značně individuální, v rámci popisu chování obžalovaného

ze strany svědků (policisté) nejsou tyto typické projevy těžkého stupně opilosti popisovány, chování obžalovaného tak s naměřenou hodnotou 2,78 ‰ nekoresponduje. Dle znalce se tak reálněji jeví hodnota druhého měření, podle které tedy mohl obžalovaný v době první dechové zkoušky dosahovat hladiny 1,04 - 1,20 ‰. Stav mírné opilosti, který odpovídá uvedenému rozpětí, se projevuje např. mírným snížením soudnosti a pozornosti, zvýšenou sebedůvěrou, mnohomluvností, prodlouženou reakční dobou a možným nesprávným řešením situací.

65. Znalec dále uvedl, že na základě konkrétních informací, co a v jakém množství obžalovaný před jednáním vypil, by bylo možné provést bilanční výpočet. Na tomto místě soud nicméně doplňuje, že z žádných relevantních důkazů tyto konkrétní hodnoty nebyly zjištěny, kdy k množství a druhům alkoholických nápojů, jež měly být obžalovaným předchozího dne konzumovány, se obžalovaný vyjádřil velice nepřesně, vyslychaní spolubydlících, a to včetně poškozeného, poskytli ještě mnohem méně informací k tomu, co a v jakém množství měl obžalovaný vypít. Soud tak podotýká, že doplnění případného znaleckého posudku v tomto směru se jeví bezpředmětné.
66. Rozvedený znalecký posudek Mgr. Krajsy byl v rámci přípravného řízení předložen znalci MUDr. Hromadovi s tím, že je na něm, aby případné znalecké závěry MUDr. Krajsy zapracoval do nového znaleckého posudku, v němž je zohlední. Znalec tak dne 14. 4. 2020 vypracoval nový psychiatrický posudek, resp. jakýsi doplněk k původnímu posudku, v němž pracoval s úvahou znalce Krajsy, že se jeví pravděpodobnější, že reálná hladina alkoholu v krvi obžalovaného spíše odpovídala druhému z testů, obžalovaný se tedy nacházel v pásmu lehké (mírné) opilosti. Na základě těchto nových skutečností tak znalec své závěry kompletně přepracoval. Dovodil, že obžalovaný se tedy v době spáchání jednání nacházel ve stavu lehké opilosti při míře alkoholu v rozmezí 1,08 - 1,32 ‰, jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti byly nepodstatně sniženy. Jak v písemné podobě posudku, tak i následně u hlavního líčení doplnil, že pro lehčí ebrietu svědčí výpovědi policistů, které údajně při prvním posudku neměl k dispozici, kdy vycházel pouze a jedině z výpovědi svědků - spolubydlících, z nichž dovodil, že stupeň opilosti odpovídal první dechové zkoušce, následně nicméně vyhodnotil hodnověrnost svědků - spolubydlících jako sníženou oproti hodnověrnosti policistů.
67. Zároveň však nebyl schopen objasnit, z jakého důvodu v případě vypracovávání prvního ze znaleckých posudků nepochyboval o hodnověrnosti tvrzení spolubydlících a plně vycházel z jejich popisů chování obžalovaného, později nicméně tyto svědky hodnotil jako nehodnověrné. Potvrdil, že jeho závěry se opírají pouze a jedině o jeho vlastní hodnocení shromážděných důkazů (svědecké výpovědi).
68. Pokud jde o původní závěry znaleckého posudku, zejména o pasáž, podle které byly ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného vymizelé, znalec jednak uvedl, že obžalovaný se mohl nacházet ve fázi těžké opilosti i přesto, že u něj nebyly dány charakteristické znaky, typické pro chování osob takto opilých, kdy jednak dovodil, že naměřené množství alkoholu v krvi spadá do rozpětí ovlivnění alkoholem, jež odpovídá vymizení ovládacích a rozpoznávacích schopností, aniž by musela být splněna jakákoli další podmínka, aniž by se znalec zabýval nějakými dalšími okolnostmi a specifickými znaky tohoto konkrétního případu.
69. Po provedení důkazu výsledkem znalce MUDr. Petra Hromady, který prezentoval závěry obou svých znaleckých posudků, kdy je zřejmé, že tyto závěry jsou ve vzájemném rozporu, soud uzavírá, že znalec nebyl schopen relevantně a zejména dostatečně erudovaně osvětlit, z jakých důvodů, které by spočívaly v odborném posouzení, dospěl k radikální změně závěrů. Soud má za to, že bez dalšího nelze připustit, aby odborné závěry znalce spočívaly toliko na posouzení hodnověrnosti zdrojů informací, zde svědeckých výpovědí. Především pak je nutno zdůraznit, že zejména ve vztahu k závěrům prvního ze znaleckých posudků se znalcovy tvrzení o úplném vymizení ovládacích i rozpoznávacích schopností opíralo pouze a jedině o skutečnost, že naměřená hodnota

alkoholu v krvi spadala do předem stanoveného rozmezí, aniž by byl jakýkoli prostor pro zohledňování specifických okolností jednotlivých případů. Pakliže by soud přisvědčil možnosti užít takový postup, nepochybně by nebylo nutné v jednotlivých případech přibírat příslušného znalce, ale postačovalo by s odkazem na jakousi tabulku, která by obsahovala konkrétní rozpětí ovlivnění alkoholem, dovodit, zda a do jaké míry došlo k snížení ovládacích či rozpoznávacích schopností posuzovaných osob, případně k jejich úplnému vymizení. Takový postup je v rozporu s jednoznačně zavedenou praxí, s konstantní judikaturou, odporuje obecným pravidlům vztahujícím se k hodnocení důkazů, jež má vést k jednoznačným skutkovým zjištěním v rozsahu, o kterém nezůstávají pochybnosti. Byť tedy soud postupem podle § 109 trestního řádu, kdy měl s ohledem na existenci dvou posudků s rozdílnými závěry pochybnost o správnosti posudku, resp. šlo o posudky nejasné, požádal znalce o vysvětlení, toto vysvětlení nicméně dle názoru soudu, přestože znalec odpovídal na položené otázky, nevedlo k zodpovězení odborných otázek v dostačujícím rozsahu.

70. Vzhledem k tomu, že byly znalcem vypracovány posudky dva, soud tak zvolil postup podle § 109 v kombinaci s § 110 odst. 1 trestního řádu, kdy soud za účelem přezkoumání uvedených posudků přibral znalecký ústav, zde Psychiatrickou nemocnici Bohnice. Znalecký posudek vypracovaný ústavem pak byl k důkazu čten podle § 213 odst. 1 trestního řádu, kdy soud nepovažoval za nutné osobně vyslechnout zpracovatele posudku, neboť má za to, že závěry takto soudu předložené jsou jasné, srozumitelné, v souladu s ostatními provedenými důkazy, erudovaně a srozumitelně hodnotí oba posudky MUDr. Hromady, a to v kontextu s ostatními informacemi, které vyplývají z provedených důkazů, soud tak ze závěrů uvedeného znaleckého posudku bez dalšího vychází v souvislosti se skutkovými zjištěními, a to s jedinou výjimkou, o které bude nadále pojednáno.
71. Znalecký ústav dovodil, že obžalovaný byl v době, kdy mělo dojít ke shora rozvedenému jednání, závislý na alkoholu a současně byl alkoholem intoxikován. V době činu byla jeho schopnost se ovládat podstatně snížena, stejně tak jako jeho schopnost rozpoznat protiprávnost činu, kdy uvedený stav si přivodil sám alkoholem. Znalecký ústav nicméně nedoporučuje uložení žádného typu ochranného léčení ani zabezpečovací detenci. Znalci v souvislosti s osvětlením uvedených závěrů navíc doplnili, že s ohledem na podstatné snížení uvedených schopností obžalovaný nemohl jednat s rozmyslem či po předchozím uvážení, kdy odkazovali přímo na v obžalobě použitou trestní kvalifikaci (§ 140 odst. 2 trestního zákoníku). Své závěry znalci srozumitelně a přesvědčivě odůvodňují, kdy odkazují pouze a jedině na klinický stav obžalovaného, současně v souvislosti s nutností vyjádřit se k posuzovaným znaleckým posudkům vypracovaným MUDr. Petrem Hromadou, dovozují, že dechová zkouška na alkohol je testem orientačním, v tomto smyslu je také možné z ní vycházet. Znalci se vyjadřují také k možnosti provádění zpětných výpočtů orientačních dechových zkoušek, a to právě s ohledem na to, že jde o výpočet hodnot z nepřesných dat, takové dopočítávání není použitelné a nemůže být jednoznačným podkladem pro závěr o kvalitě ovládacích a rozpoznávacích schopností. Znalci dovozují, že s ohledem na popisovaný a zdokumentovaný klinický stav obžalovaného, bez ohledu na výsledky dechových zkoušek, je zřejmé, že schopnosti ovládací a schopnosti rozpoznat protiprávnost jednání byly podstatně sníženy, nikoli však vymizené. Pokud snad znalec Hromada dospěl k jinému závěru, takový závěr není klinickým stavem obžalovaného odůvodněn, kdy obecně těžká opilost nezakládá bez dalšího úplné vymizení schopnosti se ovládat, natožpak rozpoznávat protiprávnost jednání. Závěry MUDr. Hromady, s nimiž se znalci ústavu neztotožňují, jsou dle nich opřeny nesprávně namísto ze stavu pachatele v době činu z orientačních dechových měření alkoholu, kdy současně znalec v prvním posudku přecenil forenzní vliv těžké opilosti.
72. Soud doplňuje, že znalci přesvědčivě odůvodnili, z jakého důvodu v rámci psychiatrického znaleckého posudku neprovedli vlastní psychiatrické vyšetření obžalovaného, s čímž se soud ztotožnil.

73. Závěry znaleckého ústavu vztahující se k míře ovlivnění ovládacích a rozpoznávacích schopností obžalovaného v době spáchání shora rozvedeného jednání tak soud považuje za spolehlivé, kdy úvahy, které k těmto závěrům vedly a jsou obsaženy v předloženém znaleckém posudku, jsou v souladu se zjištěními vyplývajícími z provedených důkazů.
74. Soud nicméně nemůže přisvědčit znaleckému závěru, že obžalovaný nemohl jednat s rozmyslem či po předchozím uvážení ve smyslu dikce ust. § 140 odst. 2 trestního zákoníku. Soud především uvádí, že úkolem znalce je vyjadřovat se k odborným otázkám, popisovat a analyzovat materii z hlediska zaměření erudice znalce, není oprávněn vyjadřovat se k otázkám právním. Faktem je, že označení „s rozmyslem či po předchozím uvážení“ může mít odlišný obsah z hlediska obecné povahy uvedených sousloví a z hlediska právní terminologie tak, jak je použita v § 140 odst. 2 trestního zákoníku, kdy konkrétní obsah uvedených termínů je vykládán v tomto případě zcela jednoznačně judikaturou. Podřazení vlastního jednání a skutkových okolností konkrétního činu pod případné ust. § 140 odst. 2 trestního zákoníku je úkolem soudu, kdy soud tak činí na základě skutkových zjištění, jež mají podklad v provedených důkazech, které jsou řádně zhodnoceny jednotlivě a zejména ve vzájemných souvislostech. Je možné přisvědčit závěrům znalce, že obžalovaný v důsledku ovlivnění alkoholem měl potíže jednání rozmyslet či vytvořit dopředu logický a efektivní plán, kterým by se řídil, kdy v takovém jednání by zřejmě znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie mohl vidět rozmysl či předchozí uvážení v obecném slova smyslu, takový závěr nicméně soud bez dalšího nemůže přejímat v rámci právního hodnocení prokázaného jednání obžalovaného.
75. Uvedený exces nicméně dle názoru soudu nijak nesnižuje kvalitu znaleckého posudku vypracovaného Psychiatrickou nemocnicí Bohnice, kdy nejsou nijak zpochybněny souhrnné závěry rozvedené v části 5 - odpovědi na otázky. Soud pouze k názoru znalců na to, že obžalovaný nemohl jednat s rozmyslem či po předchozím uvážení, nepřihlíží.
76. Pokud jde o zhodnocení důkazu spočívajících ve výslechu svědkyně W., a to ve srovnání s obsahem listin, které měla uvedená svědkyně v souvislosti s prohlídkou obžalovaného bezprostředně po jeho zadržení vypracovat, zde soud uvádí, že je naprosto jednoznačné, že zejména pokud jde o obsah vyjádření pro PČR, obsahuje rozporné skutečnosti. Vyjádření je vyplněno tak, že z něj vyplývá, že lékař doporučuje umístit obžalovaného na protialkoholní záchytnou stanici, neboť jeho život či zdraví je bezprostředně ohrožen právě v souvislosti s požitím alkoholu, případně jiné návykové látky, kdy současně lékař zaškrtl možnost, že posuzovaná osoba je schopna pobytu v policejní cele, když je logické, že obě možnosti se navzájem vylučují. V ambulanci kartě, o které již bylo pojednáno a kterou lékařka vyplňovala v rámci záznamu do evidenčního systému nemocnice, se neuvádí žádná skutečnost, z níž by bylo na místě dovodit, že obžalovaný byl ve stavu, který by bylo třeba nějakým způsobem řešit, zpráva pouze odkazuje na sdělení policie o tom, že výsledkem dechové zkoušky bylo 0,7 ‰ alkoholu. Dle názoru soudu je nicméně třeba hodnotit uvedené důkazy v kontextu s ostatními provedenými důkazy, soud odkazuje zejména na výslechy J., V., případně spolubydlících poškozeného i poškozeného samotného, dále na obsah příslušných úředních záznamů, z nichž je také patrné, jakým způsobem se měl obžalovaný chovat, jak po fyzické stránce fungoval. Svědkyně W. připustila, že vyjádření lékaře pro PČR vyplnila nesprávně, neuměla sice objasnit, z jakých důvodů se tak stalo, spíše je patrné, že k tomu došlo její nepozorností. Lékařka nicméně přesvědčivě osvětlila, že obžalovaný nejevil známky zásadního ovlivnění alkoholem, byl zcela způsobilý pobytu na cele a nebylo na místě umístit jej na protialkoholní záchytnou stanici. Lékařka vysvětlila, že dokonce neměla za to, že je nutné provést odběry krve v souvislosti s objektivizováním jeho ovlivnění alkoholem, když zásadní známky ebriety nevykazoval. Pokud měla k dispozici informaci o tom, že ovlivnění alkoholem mělo dle sdělení policie odpovídat hodnotě 0,7 ‰, s ohledem na jeho klinický stav dospěla k závěru, že pro posouzení jeho aktuálního stavu tato informace není významná, neboť vzhledem k jeho fyzickým projevům je zřejmé, že dochází již k ústupu ovlivnění alkoholem. Takové závěry jsou dle názoru

soudu jednoznačně v souladu s ostatními provedenými důkazy, které již byly zmíněny, kdy nejsou dány podklady pro případný závěr o těžké či patické opilosti obžalovaného, v souvislosti se kterou by mohly vzniknout pochybnosti o jeho přičetnosti. Otázka ovlivnění ovládacích a rozpoznávacích schopností, která je pro tyto závěry významná, byla jednoznačně zodpovězena v návaznosti na citovaný znalecký posudek ústavu.

77. Po provedení všech rozvedených důkazů a jejich zhodnocení jednotlivě a zejména ve vzájemných souvislostech tak soud dospěl ke zcela jednoznačnému závěru, že došlo ke skutku tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku. Nejsou tedy sebemenší racionální pochybnosti o tom, že v uvedené době v pokoji ubytovny, který obýval M. L., po předchozí slovní rozepři odešel obžalovaný z pokoje poškozeného do sousedící kuchyňky a za malou chvíli se vrátil s kuchyňským nožem, kdy tímto nožem poškozeného napadl, a to tak, jak je uvedeno ve výroku, včetně následků, které byly s takovým útokem spojeny, kdy vzniklá zranění musela být lékařsky ošetřena, poškozený byl hospitalizován, následně po propuštění z nemocnice se musel po dobu dalších šesti týdnů fyzicky šetřit, v důsledku čehož byl omezen v obvyklém způsobu života. Soud má také jednoznačně za to, že s ohledem na způsob, zacílení a intenzitu útoku a zvolenou zbraň muselo být obžalovanému zřejmé, že takto může způsobit poškozenému závažná zranění, k nimž se zcela jednoznačně a srozumitelně vyjadřoval znalec JUDr. Krajsa, kdy s jeho závěry se soud ztotožňuje. Je také zřejmé, že na straně poškozeného mohlo dojít ke vzniku stavu ohrožujícího život bez možnosti odvrácení fatálního následku, kdy v tomto případě k tomuto nedošlo pouze shodou okolností, jež nebyly závislé na jednání obžalovaného, které zahrnovaly také rychlé specializované lékařské ošetření.
78. Obžalovaný se tak zcela jednoznačně dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně s rozmyslem usmrtil, čehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo. Tím spáchal po stránce objektivní i subjektivní zvlášť závažný zločin vraždy dle § 140 odst. 2 trestního zákoníku ve stadiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Pokud jde o zákonný znak spočívající ve zmíněném rozmyslu, soud je toho názoru, že ze skutkových zjištění, které se vztahují k vlastnímu průběhu útoku nožem, je zřejmé, že nejprve obžalovaný s poškozeným hovořil, aniž by měl k dispozici jakoukoli zbraň, kterou by mohl důrazně a nebezpečně poškozeného zranit, teprve v průběhu hovoru, v rámci kterého padly i provokativní konfliktní výroky, jež do jisté míry zlobily poškozeného už v dřívějších hodinách, což muselo být nepochybně obžalovanému známo, neboť se těchto diskuzí účastnil, opustil místnost, ve které se s poškozeným nacházel, a to pouze a jedině za účelem obstarání si zbraně – kuchyňského nože, s nímž se vrátil a bezprostředně nato bez jakéhokoli varování či další eskalace konfliktu slovního charakteru poškozeného poměrně intenzivně z bezprostřední vzdálenosti napadl. Tento krátký časový okamžik, během kterého obžalovaný odešel z místa bezprostředního konfliktu a na které se vzápětí vrátil vyzbrojen nožem, umožnil obžalovanému realizovat myšlenku, která ho k opuštění místnosti a obstarání si zbraně vedla, je tedy zřejmé, že útok nožem na poškozeného nebyl bezprostřední a přímý.
79. Pokud jde o existenci subjektivní stránky, obžalovaný nepochybně jednal přinejmenším v úmyslu eventuálním ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, když věděl, že svým jednáním může způsobit porušení či ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem, zde zájmu na ochraně života, kdy pro případ, že takový následek způsobí, s tím byl srozuměn. Uvedený závěr se zcela jednoznačně odvíjí od způsobu spáchání uvedeného jednání, od zbraně, kterou si obžalovaný přinesl, soud dále odkazuje na způsob, zacílení a intenzitu útoku, kdy, jak již bylo uvedeno, obžalovaný útočil z bezprostřední blízkosti poměrně velkou intenzitou, o čemž svědčí vznik konkrétního zranění. Není nutno doplňovat, že kuchyňský nůž je předmět, s nímž průměrný dospělý člověk přichází do denního kontaktu, zná jeho vlastnosti, zná způsob jeho použití a je detailně seznámen s jeho účelem a možnostmi průniku čepele nože různorodým materiálem. Žádný důvod se domnívat, že si snad obžalovaný nebyl vědom toho, že může poškozeného vážně zranit takovým způsobem, který povede k jeho bezprostřednímu či následnému úmrtí.

80. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud zohlednil všechna kritéria specifikovaná v § 39 trestního zákoníku.
81. K osobě, osobním poměrům a dosavadnímu životu obžalovaného bylo zjištěno, že je státním příslušníkem Slovenské republiky, v České republice pobýval v souvislosti s prací, kterou si zajistil u pracovní agentury. Obžalovaný je svobodný, žije s družkou, má tři děti. Dosáhl základního vzdělání. Nebylo zjištěno, že by byl jakýmkoliv způsobem řešen pro přestupek, v opise z rejstříku trestů na území České republiky nemá žádný záznam. Bylo zjištěno, že v době spáchání uvedeného jednání se nacházel ve zkušební době podmíněného odsouzení v souvislosti s rozhodnutím slovenského okresního soudu, kdy byl odsouzen za dvojnásobný přečin útoku na veřejného činitele, přičemž z popisu tak, jak je uveden ve zmíněném trestním příkaze, vyplývá, že se uvedeného jednání dopustil po předcházejícím požití alkoholických nápojů a členy policejní hlídky napadl bezdůvodně.
82. Obžalovaný byl podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody v rozpětí od 12 do 20 let. Soud při ukládání trestu vzal v úvahu především skutečnost, že k trestnému činu došlo pouze ve stádiu pokusu. Zohlednil také skutečnost, že na území České republiky nebyl obžalovaný soudně trestán, nebyl ani přestupkově řešen. Pokud jde o vnitřní vztah obžalovaného k jednání, jehož se měl dopustit a které mu bylo ze shora uvedených důvodů prokázáno, obžalovaný se k jednání nedoznal, kdy nicméně odkazoval na amnézii, uváděl, že jednání, kterým poškozenému ublížil, lituje. Z dokazování (zejména vyjádření psychiatra) vyplývá, že pokud jde o tvrzenou amnézii, tuto není možné v zásadě objektivně vyloučit či potvrdit. Soudu tedy nezbývá, než připustit, že obžalovaný si skutečně nevybavuje okolnosti, za kterých došlo ke zranění poškozeného. Soud při ukládání trestu zohlednil konkrétní okolnosti jednání, k němuž zde došlo, kdy vzal v úvahu, že pokud jde o samotný rozmysl, v tomto konkrétním případě se jednalo o rozmyšlený odpovídající svou délkou a intenzitou bezprostřednímu nápadu, soud zejména zohlednil skutečnost, že pokud jde o spáchání trestného činu ve stádiu pokusu, poškozený byl několik týdnů po události zcela zdravý, jednáním obžalovaného tak nedošlo k zásadním trvalým nebo obdobným následkům. Za této situace má soud za to, že je na místě využít ustanovení § 58 odst. 6 trestního zákoníku, podle kterého může soud snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tehdy, odsuzuje-li pachatele mimo jiné za pokus trestného činu, má-li vzhledem k povaze i závažnosti pokusu za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele trestem kratšího trvání. Soud má za to, že uvedené ustanovení je naprosto na místě použít v tomto konkrétním případě, a to právě s ohledem na shora rozvedenou povahu pokusu a jeho závažnost, zejména po zhodnocení případných následků ve srovnání s tím, k čemu mohlo dojít za mírně změněných okolností. Soud tedy uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání deseti let, kdy obžalovaného podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou.
83. V průběhu trestního řízení se s nárokem na náhradu připojila zdravotní pojišťovna poškozeného L. - Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, která nárokovala náhradu škody ve výši 20 664 Kč, svůj nárok podložila příslušným vyúčtováním, které obsahovalo seznam zdravotnických úkonů či použitého zdravotnického materiálu, to včetně data a finančního ocenění. Současně ve vztahu k uvedené listině nevznikly žádné pochybnosti o rozsahu poskytnuté zdravotnické péče, kdy je zřejmé, že uvedené výdaje byly způsobeny pouze a jedině v důsledku zaviněného jednání obžalovaného. Soud proto ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu zavázal obžalovaného k povinnosti nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR škodu v požadovaném rozsahu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k

Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Brno dne 13. ledna 2021

Mgr. Ing. Dagmar Bordovská v. r.
předsedkyně senátu